

Sentencja

Artykuł 18 ust. 1 WE stoi na przeszkodzie stosowaniu ustawodawstwa państwa członkowskiego, które uzależnia przyznanie prawa do obniżenia kwoty podatku dochodowego o zapłacone składki na ubezpieczenie zdrowotne od warunku, by składki te były odprowadzone w tym państwie członkowskim na podstawie prawa krajowego, i które prowadzi do odmowy przyznania tego rodzaju ulgi podatkowej w przypadku, gdy składki nadające się do odliczenia od kwoty podatku dochodowego należnego w tym państwie członkowskim zostały odprowadzone w ramach systemu obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego innego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 37 z 9.2.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 kwietnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — Copad SA przeciwko Christian Dior couture SA, Vincentowi Gladelowi, syndykowi w postępowaniu upadłościowym dotyczącym majątku spółki Société industrielle lingerie (SIL), Société industrielle lingerie (SIL)

(Sprawa C-59/08) (¹)

(Dyrektywa 89/104/EWG — Prawo znaków towarowych — Wyczerpanie praw właściciela znaku — Umowa licencyjna — Sprzedaż towarów opatrzonych znakiem towarowym z naruszeniem postanowienia umowy licencyjnej zakazującego niektórych form sprzedaży — Brak zgody właściciela znaku towarowego — Sprzedaż dyskontom — Naruszenie renomy znaku towarowego)

(2009/C 141/25)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Copad SA

Strona pozwana: Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, syndyk w postępowaniu upadłościowym dotyczącym majątku spółki Société industrielle lingerie (SIL), Société industrielle lingerie (SIL)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Francja) — Wykładnia art. 5, 7 i 8 ust. 2 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, s. 1) — Pojęcie wyczerpania praw właściciela znaku towarowego — Sprzedaż przez licencjodawcę towarów opatrzonych znakiem towarowym z naruszeniem postanowień umowy licencyjnej zakazujących niektórych form sprzedaży — Sprzedaż hurtownikom i dyskontom — Uszczerbek dla prestiżu znaku towarowego — Brak zgody właściciela znaku towarowego

Sentencja

- 1) Artykuł 8 ust. 2 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, w brzmieniu zmienionym przez porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r., należy interpretować w ten sposób, że właściciel znaku towarowego może powoływać się na prawa do tego znaku wobec licencjodawcy naruszającego postanowienie umowy licencyjnej zakazujące, z powodów dotyczących prestiżu znaku, sprzedaży dyskontom towarów takich jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, pod warunkiem że zostanie wykazane, iż naruszenie to, z uwagi na okoliczności właściwe danej sprawie, negatywnie wpływa na prezencję i wizerunek prestiżu, nadające tym towarom aurę luksusu.
- 2) Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy 89/104, w brzmieniu zmienionym przez porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, należy interpretować w ten sposób, że wprowadzenie przez licencjodawcę towarów opatrzonych danym znakiem towarowym do obrotu z naruszeniem jednego z postanowień umowy licencyjnej nastąpiło bez zgody właściciela tego znaku, jeżeli zostanie wykazane, że to postanowienie umowne odpowiada jednemu z postanowień wymienionych w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy.
- 3) W przypadku gdy wprowadzenie przez licencjodawcę towarów prestiżowych do obrotu z naruszeniem jednego z postanowień umowy licencyjnej należy jednak uznać za dokonane za zgodą właściciela, ten ostatni może powoływać się na to postanowienie umowne w celu sprzeciwienia się dalszemu obrotowi tymi towarami na podstawie art. 7 ust. 2 dyrektywy 89/104, w brzmieniu zmienionym przez porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, tylko wówczas, gdy na podstawie okoliczności właściwych danej sprawie zostanie wykazane, że dalszy obrót tymi towarami będzie stanowił działanie na szkodę renomy znaku towarowego.

(¹) Dz.U. C 92 z 12.4.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 23 kwietnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nógrád Megyei Bíróság — Republika Węgierska) — PARAT Automotive Cabrio Textiltetőket Gyártó kft przeciwko Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

(Sprawa C-74/08) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Przystąpienie nowego państwa członkowskiego — Podatek z tytułu subwencjonowanego zakupu wyposażenia — Prawo do odliczenia — Wyłączenia przewidziane w uregulowaniach krajowych w chwili wejścia w życie szóstej dyrektywy — Prawo państw członkowskich do zachowania wyłączeń)

(2009/C 141/26)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Nógrád Megyei Bíróság